

บทที่ 5

สรุป องค์ประกอบ และข้อเสนอแนะ

การหาปริมาณอะฟลาทอกซิน เปลอร์เซ็นต์ความชื้น ในพริกแห้งเป็นที่จำหน่ายในรูปแบบต่างๆ ในตลาดเทคโนโลยี จังหวัดลำปาง และพริกแห้งเม็ดใหญ่ในสภาพค่างๆ เพื่อที่จะนำผลมาเรียบเทียบลักษณะที่ปรากฏของเชื้อรา สรุปผลและอภิปรายได้ดังนี้

5.1 ស្រួល

จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับคุณในตัวอย่างพริกแห้งป่น ซึ่งมีการจำหน่วยแบบตัดแบ่งขายจากถุงขนาดใหญ่ แบบมัดปิดปากถุงด้วยยางรัด แบบเชื่อมปิดปากถุงด้วยความร้อน กับพริกแห้งเม็ดใหญ่ ที่มีลักษณะสภาพต่าง ๆ เช่น พริกแห้งเม็ดใหญ่ สภาพสมบูรณ์ปึกตี พริกแห้งเม็ดใหญ่ ที่มีเชื้อราปรากฏให้เห็นที่เม็ดพริก และพริกแห้งเม็ดใหญ่ ที่ผ่านการคัดเชื้อราทิ้ง

พบว่าพริกแห้งป่นแบบตักแบ่งขายจากถุงขนาดใหญ่ที่มีลักษณะแห้งป่น สีแดง จับตัวเป็นก้อนเล็ก ๆ มีความชื้นประมาณ 10% ให้เห็นและพริกแห้งเม็ดใหญ่ สภาพพริกแห้งที่ปราศจากน้ำให้เห็นเชือราเม็ดพริกมีลักษณะเม็ดใหญ่ สีแดงคล้ำ ผลน้ำหนัก มีเชือราปราศจากน้ำที่เม็ดพริก มีปริมาณความชื้น 23.23 และ 22.25 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ตรวจสอบปริมาณอะฟลาโทกซิน 5 - 15 ppb.

ส่วนพริกแห้งป่นแบบน้ำคั่วปากถุงด้วยย่างรักที่มีลักษณะป่น สีแดง ร่วน แห้ง พริกแห้งป่นแบบเชื่อมปีกปากถุงด้วยความร้อนที่มีลักษณะเป็นพริกแห้งป่น สีแดง ร่วน แห้ง พริกแห้งเม็ดใหญ่ สภาพพริกแห้งปอกต้มีลักษณะเม็ดขนาดใหญ่ สีแดงคล้ำ มีสภาพของเม็ดพริกสมบูรณ์และพริกแห้งเม็ดใหญ่ ที่ผ่านจากการคัด เชือกราหิ้ง มีลักษณะเป็นเม็ดขนาดใหญ่ สีแดงคล้ำ สภาพสมบูรณ์ มีปริมาณความชื้น 16.54 15.36 18.56 และ 14.22 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ พนปริมาณอะฟลาโทกซินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ppb.

จากการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าปริมาณอะฟลาโทกซินที่ป่นเปี้ยนในพริกแห้งป่นที่วางจำหน่ายในตลาดเทศบาล จังหวัดลำปาง อยู่ในเกณฑ์ที่มีความปลอดภัย เมื่อเทียบตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ขององค์กรอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ของประเทศไทย และมาตรฐานขององค์กรอาหารและยา สหรัฐอเมริกา (FDA) เนื่องจากปริมาณอะฟลาโทกซินมีปริมาณที่ต่ำกว่า 20 ppb. แต่ถ้าเปรียบเทียบจากมาตรฐานของกลุ่มประเทศไทยภาพญี่ปุ่น จากข้อมูลของ Stannard , C (1997) จะไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

แต่ถ้าดูประชาชัชน บริโภคพริกแห้งป่นที่มีการป่นเบื้องนอกเรือร้าอยู่เป็นประจำ เห็นพริกป่นที่มีความชื้นหรือเชื้อราในปริมาณสูง จะทำให้มีโอกาสเกิดการสะสมของสารอะฟลาโทกซินในร่างกาย และเกิดโรคต่าง ๆ ที่มากสารพินอฟลาโทกซินได้ เช่น โรคมะเร็งตับ (พัฒน์ สุจันงค์, 2537) และถ้าได้รับในปริมาณที่สูงอย่างกระหันหัน ไข้ โคงา ชา ก หายใจลำบาก ระดับในน้ำตาลในเลือดต่ำ

5.2 ผลประยุผล

จากผลการศึกษาวิเคราะห์หาปริมาณอะฟลาโทกซินในพริกแห้งเม็ดใหญ่ และพริกแห้งป่นที่จำหน่ายในรูปแบบต่าง ๆ จากตลาดเทศบาล จังหวัดลำปาง ในช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน 2545 พบ ปริมาณอะฟลาโทกซินในปริมาณต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด แต่อ้างจะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคเนื่องมาจากการสะสมของสารพิษอะฟลาโทกซินในร่างกายของมนุษย์ สาเหตุที่มีปริมาณอะฟลาโทกซินในพริกแห้งป่น เนื่องจากการเก็บรักษาพริกแห้งป่นในระหว่างการจำหน่ายที่ไม่เหมาะสม เช่น การบรรจุในภาชนะที่ปิดไม่สนิท มีความชื้นปนในผลิตภัณฑ์ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความชื้นสูงขึ้นและเกิดเชื้อรา ทำให้เชื้อราสร้างสารอะฟลาโทกซินเมื่ออุ่นในสภาพที่เหมาะสมคือความชื้นค่า a_w สูงกว่า 0.85 และอุณหภูมิในช่วง 25 – 40 องศาเซลเซียส (พัฒน์ สุจันงค์, 2537) ส่วนในรูปแบบมัคปิดปากถุงด้วยยางรัดและแบบเขื่อนปิดปากถุงด้วยความร้อน พบปริมาณสารอะฟลาโทกซินที่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ppb. อาจเนื่องมาจากความชื้นไม่สามารถเข้าไปในพริกแห้งป่น จึงทำให้เชื้อร้ายสภาพที่ไม่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตและผลิตสารพิษอะฟลาโทกซินจึงตรวจพบปริมาณอะฟลาโทกซินน้อยกว่ากลุ่มแรกที่มีความชื้นสูง (มากกว่า ร้อยละ 20)

ในช่วงของการเก็บตัวอย่างเป็นช่วงที่มีการซื้อขายพริกแห้งป่นมากบริโภคและจำหน่ายปลีกเป็นจำนวนมากเนื่องจากไกด์เทศบาลสงกรานต์ จึงทำให้พริกแห้งป่นที่จำหน่ายในท้องตลาด มีการระบายน้ำและจำหน่ายสินค้าออกไป ทำให้มีการหมุนเวียนของผลิตภัณฑ์มากจำหน่ายในตลาด ซึ่งทำให้ตัวอย่างพริกแห้งป่นที่นำมาวิเคราะห์หาปริมาณอะฟลาโทกซินเป็นพริกแห้งป่นใหม่ ทำให้ผลการวิเคราะห์มีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงเล็กน้อย จากสภาพพริกแห้งป่นที่จัดจำหน่ายตามปกติของตลาด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์พบว่าปริมาณอะฟลาโทกซินมีปริมาณน้อย เนื่องมาจากในช่วงการเก็บตัวอย่างเป็นฤดูร้อน ซึ่งความชื้นในอากาศไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับฤดูฝนหรือฤดูหนาว จึงทำให้พริกแห้งป่น ที่นำมาวิเคราะห์มีปริมาณอะฟลาโทกซินซึ่งเกิดราเพียงเล็กน้อย และซึ่งอยู่กับสภาพการเก็บรักษาระหว่างการขายของผู้จัดจำหน่าย ซึ่งถ้าเก็บในที่อับชื้นจะทำให้พบเชื้อร้ายและอะฟลาโทกซินได้ในปริมาณมาก ตรงกันข้ามถ้าเก็บไว้ในที่ปิดสนิทอากาศไม่สามารถเข้าได้ ก็จะพบเชื้อร้ายและปริมาณอะฟลาโทกซินในปริมาณน้อย

ผลการวิเคราะห์ต้องอาศัยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบ และการวิเคราะห์ต้องมีความเที่ยงตรงและแม่นยำ มีความละเอียดเพียงพอในการรายงานผลการวิเคราะห์ มีหน่วยที่อ่านและเข้าใจง่ายต่อผู้คนที่สนใจในการศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำหน้าย

ผู้จัดทำหน้ายควรมีการดำเนินการพิริภัณฑ์ที่มีความใหม่ ปริมาณที่วางแผนทำหน้ายควรนับริมาณที่เหมาะสม ไม่ควรเก็บสำหรับการดำเนินการพิริภัณฑ์มากเกินไป สถานที่เก็บพิริภัณฑ์ปั้นควรเป็นสถานที่ที่สามารถควบคุมอุณหภูมิ ให้อยู่ในช่วง 5 – 8 องศาเซลเซียสเพื่อลดการเจริญเติบโตของเชื้อราและลดการสร้างสารพิษอะฟลาโทกซินจากเชื้อรา

ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ ในการเก็บพิริภัณฑ์ปั้นควรนับริมาณต่ำ หรือเก็บในสถานที่แห้งไม่เปียกชื้น

สภาพของวัตถุคิบหรือพิริภัณฑ์ที่จะนำมาทำพิริภัณฑ์ปั้นนี้ควรอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ไม่มีรอยฉีกขาดของเม็ดพิริภัณฑ์หรือเน่าก่อนการแปรสภาพเป็นพิริภัณฑ์ปั้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริโภค

สำหรับผู้บริโภคควรซื้อพิริภัณฑ์ปั้นที่มีความใหม่ ซื้อในปริมาณที่เหมาะสมสำหรับบริโภคแต่ละครั้ง ถ้าเหลือควรเก็บไว้ในตู้เย็นเพื่อยืดอายุกับรักษาและการเลือกบริโภคควรเลือกซื้อจากร้านค้าที่เก็บรักษาในที่อากาศถ่ายเทสะดวก สะอาด และเก็บในภาชนะที่ปิดสนิท ป้องกันความชื้นเข้าไปในพิริภัณฑ์ปั้นหรือควรซื้อพิริภัณฑ์ปั้นมาบดทำพิริภัณฑ์ปั้นเองจะทำให้ได้พิริภัณฑ์ปั้นที่มีความใหม่ปราศจากเชื้อราและสารพิษอะฟลาโทกซิน

5.3.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิเคราะห์ครั้งต่อไป

1. ควรนำตัวอย่างพิริภัณฑ์ปั้นวิเคราะห์หาอะฟลาโทกซินตลอดปี เนื่องจากความแตกต่างของฤดูกาลนี้ผลต่อปริมาณความชื้นที่อยู่ในอากาศที่แตกต่างกัน

2. ควรตรวจซ้ำเพื่อยืนยันผลการวิเคราะห์ที่ละเอียดโดยการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง HPLC เพื่อให้ผลที่ซัดเจนและมีความแม่นยำ

3. การศึกษาเทคนิคและหลักการวิเคราะห์ของ ELISA เพิ่มเติม